

wihha! küüntega kündsid selle tohha ueste läbhi, keppiga pistid igga auku, agga tühhi waew! peialpois olli süggawasfe ma alla läinud egga tulnud wälja enne, kui üsna pimmedaks olli sanud ja mehed ärra läinud täie süddame agga tühja kufnaga.

Süis wast pois pugges omma angust wälja, agga pimmedaga ei näinud kät silma ees. „Kui da ma waene poisikenne siin eddasi saan? — mötles — wöin pea kommistada ja käsfi jalgu murda; ei tohhi minna paigalt minna, pean hommikuni seia jäma!“ Düneks leidis ta süis kinnast, mis meestest olli mahhajäinud, ja hakkas selle süsse ommale maggades=asjet walmistama, ja heitis pitkali. Agga enne weel, kui unni peale tulli, kulis laks innimest möda minnema, kellest teine ütles: „Kallid asju on sealt kül leida; — kui agga süsse saaksime!“ Pois kulis ja mötles: „need tahhawad warrastama minna! — oot, ma lähhan kasa!“ ja süis hüdis waljuste: „Mehhed, ma tahhan teid süsse aidata!“ — Wargad löid kartma: „mis se olli, eks siin kegi räkinud?“ — Jäid seisma, ringi wabtides ja kulates. Süis peialpois, kes sel ajal kinda seest olli wälja tulnud, hüdis ueste: „Wötke mind kasa! ma aitan teid!“ Müüd mehed wastasid: „Kes ja kus sa süis olled?“ „Düfge agga ma-pinna pealt, —

olli wastus — ja pange tähhele, kust poelt häält kulete!“ Mehid otisid ja wimaks leidsid hüüdjat, töstsid üllesse, agga süis ütlesid ka: „Oh sinna rot, kedda tahhad sa aidata ja mis abbi wöib sünnust olla?“ „Rummalad ollete! wastas pois, — kas teie sedda ei möista: sellepärrast just, et ma rot ollen, wöin aidata. Teie nöu on warastama minna, agga ei teie tahha süsse sada; eks minna süis wötme angust ehk ufse praust wöi süsse minna ja teilegi lahti tehha, ehk teie kätte anda, mis südda kutsjub?“ Mehed saiwad aru: „Tössi! kostsid — lähme süis, et näeme, kas olled mees. Teine pistis poisi kättest sadik omma westi tasku ja süis läksid otsekohhe ühte möisa. Kui sinna said, näggid wiggase ruduga aknat; sealt peialpois läks kambri süsse, agga süis — kas sa näe jälle kelmi! — kambri hakkas küssendama sure heälega: „Mehhed, müüd wölge, kas tahhate kõik sada, mis siin on?“ Wargad ehmatajid ja kelasid karjumaist, agga pois teggi, nagu ei kuleks, ja küssendas ueste, sest temma nöu olli, küssaga mäsarawast ärratada, et naad ei saaks paljaks tehtud! küssendas: „Mehhed, eks te' kord ütle, kas pean kõik teie kätte toma?“ Selle karraga ärkas tüdruk, kes teises kambriis seal kõrwas maggas, unnest, töstis pead ja jäi